

A közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter 36/2008. (XII. 11.) KHEM rendelete

A nemzetközi közúti áru- és személyszállítás végzésének egyes feltételeiről szóló 101/2003. (XII. 23.) GKM rendelet, valamint az autóbusszal végzett belföldi és nemzetközi személyszállítás szakmai feltételeiről és engedélyezési eljárásáról szóló 49/2001. (XII. 22.) KöViM rendelet módosításáról

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés b) pont 1. és 16. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 133/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A nemzetközi közúti áru- és személyszállítás végzésének egyes feltételeiről szóló 101/2003. (XII. 23.) GKM rendelet (a továbbiakban: R1.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A közúti járművek időszakos vizsgálata egységes feltételeinek elfogadásáról és ezen vizsgálat kölcsönös elismeréséről szóló, Bécsben, 1997. november 13-án aláírt Egyezményben részes – az Európai Gazdasági Térség tagállamain (azaz az Európai Unió tagállamain, Izlandon, Norvégián és Liechtensteinen) kívüli – országba közúti áru- és személyszállítás olyan járművel végezhető, amelyhez a Nemzeti Közlekedési Hatóság regionális igazgatósága (a továbbiakban: regionális igazgatóság) a külön jogszabályban meghatározott „Nemzetközi Időszakos Vizsgálati Bizonyítvány”-t adott ki.”

2. § Az autóbusszal végzett belföldi és nemzetközi személyszállítás szakmai feltételeiről és engedélyezési eljárásáról szóló 49/2001. (XII. 22.) KöViM rendelet (a továbbiakban: R2.) 6. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az engedély iránti kérelem tartalma:]

„d) a vállalkozói igazolványnak vagy a társasági szerződésnek, valamint a jármű forgalmi engedélyének hiteles másolata (nem saját tulajdonú jármű esetében mellékelni kell a jogszerű használatot igazoló nyilatkozatot, amely tartalmazza a jármű rendszámát, a tulajdonosának nevét, a használat jogcímét és időtartamát).”

3. § Az R2. 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A feltételek teljesítése esetén a szerződéses és különjáratú személyszállításra jogosító autóbusszos személyszállító engedélyt az NKH regionális igazgatósága a kérelemtől függően, de legfeljebb 5 éves időtartamra adja ki. Az engedélyben fel kell tüntetni az engedély számát, a gazdálkodó szervezet nevét, székhelyét, telephelyét, az

üzemeltethető autóbusszok számát, azok összes férőhely-kapacitását, továbbá – a 4. § (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az esetleges korlátozást. Az engedélyt egy eredeti példányban és annyi – rendszámra szóló –, az engedély legfontosabb adatait tartalmazó engedélykivonattal kell kiadni, ahány autóbussz üzemeltetésére jogosult a gazdálkodó szervezet. Az autóbusszos személyszállító engedély és az engedélykivonat harmadik személynek nem engedhető át. Az engedélyt a gazdálkodó szervezet a székhelyén köteles őrizni, az engedélykivonatot a személyszállítás során a járművön kell tartani.”

4. § Az R2. 8. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel nem teljesül, az autóbusszos személyszállító engedély csak szerződéses és különjáratú személyszállításra jogosító érvényességgel adható ki. Ha e feltételeknek csak egy adott autóbussz nem felel meg, a menetrend szerinti személyszállításra vonatkozó korlátozás tényét az adott rendszámra szóló engedélykivonatban kell feltüntetni.”

5. § Az R2. 10. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A feltételek teljesítése esetén az igazolványt az NKH regionális igazgatósága a kérelemtől függően, de legfeljebb 5 éves időtartamra, az üzemeltető nevére és a jármű rendszámára szólóan, 2 példányban adja ki. Az igazolvány egyik példányát az üzemeltető a székhelyén köteles őrizni, a másik példányt az utasszállítás során az autóbusszon kell tartani.”

6. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(2) Hatályát veszti

a) az R1. 3. § (4) bekezdése, 5. § (2) bekezdése,

b) az R2. 6. § (1) bekezdés b) pontja, 6. § (5) bekezdése, 7. § (1) bekezdés b) pontja, 8. § (1) bekezdés e) pontja, 10. § (2) bekezdés b) pontja,

c) az R2. 10. § (3) bekezdésében az „és igazolólapját” szövegrész.

DR. MOLNÁR CSABA S. K., KHEM-miniszter

A mikor szakmai körökben szóba került – többször is a múltban –, hogy a légfékes gépjárművek hatósági vizsgálatát ki kellene egészíteni, annak szükségességét senki sem vitatta. A fékrendszeri hálózatot, egyes elemek helyes működését is vizsgálni kell, és nem csak a kerékfékserkezetét. Ismert volt az igen alapos német átvizsgálási technológia és gyakorlat – a BSU – mind a gépes, mind a pótkocsira. Ezeket a vizsgálatokat, nagy időigénye és speciális szakismeret miatt feljogosított teherautó- és autóbussz-javító műhelyek végezték, függetlenül ezt az átvizsgálást, tanúsítást az időszakos műszaki vizsgától. Az áttörést hazai autóbusszaink sajnálatos külföldi balesetei eredményezték. Megfogalmazódott, hogy a nemzetközi forgalomban járó autóbusszok és áruszállító járművek műszaki vizsgáját ki kell egészíteni a légfékhálózat vizsgálatával. (Mi volt az akkori megfontolás? Talán, mert mi jobbára lapos ország vagyunk, tőlünk nyugatra pedig

vannak hegyek.) Elkészült a technológia (mely mind a mai napig vitákat vált ki), elkészült a vizsgálóműszer, megkezdődtek a mérések és a szükségesnek vélt, konstrukciós hibáknak tartott alkatrészek cseréi. És kialakultak a rendszervizsgálati „egyszerűsítések”. Megszületett az elképzelés, hogy ezt a vizsgálatot a hazai forgalomban közlekedő légfékes gépjárművekre is ki kell majd terjeszteni. Szép, új világ...

És akkor jött...az EU, és azt mondta: olyan nincs, hogy ide így, amoda pedig úgy – itt egységesen lehet csak. Ha belföldön nincs időszakos közlekedésbiztonsági célú vizsgálati előírás a légfékesekre, akkor a külföldre menőkre sem lehet azt előírni. Szóval ennek egyelőre lőttek. Vajon most miért is kellett megtartani az Európai Gazdasági Térség tagállamaiban kívülre menők számára? Presztízből, vagy csak azért, hogy ne jöjünk ki a gyakorlatból, vagy ne mondhassa, aki megvette a méregdrága vizsgáloberendezést, hogy ismét kidobott egy szakaját pénzt.